

Astăzi, Joi, 12 Februarie, 2026

Sf. Ier. Meletie, arhiepiscopul Antiohiei

Sf. Mc. Hristea

1 Ioan 4

²⁰ Dacă cineva zice: Îl iubesc pe Dumnezeu!, dar pe fratele său îl urăște, mincinos este. Pentru că cel ce nu-și iubește fratele pe care-l vede, nu-L poate iubi pe Dumnezeu pe Care nu-L vede.

²¹ Și această poruncă o avem de la El: Cel care-L iubește pe Dumnezeu, să-l iubească și pe fratele său.

1 Ioan 5

¹ Tot cel ce crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu; și tot cel ce iubește pe Cel care a născut, Îl iubește și pe Cel care S'a născut din Acesta.

² Întru aceasta cunoaștem că-i iubim pe fiii lui Dumnezeu: dacă-L iubim pe Dumnezeu și-I împlinim poruncile.

³ Căci iubirea de Dumnezeu aceasta este: Să-I păzim poruncile. Și poruncile Lui nu sunt grele,

⁴ pentru că tot cel ce e născut din Dumnezeu biruiește lumea; și aceasta-i biruința care-a biruit

lumea: credința noastră.

⁵ Cine-i dar biruitorul lumii, dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

⁶ Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sânge; Iisus Hristos; nu numai prin apă; ci prin apă și prin sânge¹; și Duhul Cel ce mărturisește, pentru că Duhul este adevărul.

⁷ Fiindcă Trei sunt Cei ce mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh; și Aceștia Trei Una sunt.

⁸ Și trei sunt cei ce mărturisesc pe pământ: Duhul și apa și sângele; și aceștia trei într-o una sunt².

⁹ Dacă noi primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, fiindcă aceasta este mărturia lui Dumnezeu: El a mă-

¹ = Apa și sângele care au țâșnit din coasta lui Iisus pe cruce (In 19, 34-35), elemente care au și o încărcătură simbolică: purificare și răscumpărare; Botezul și Euharistia.

² Textual: aceștia trei sunt (orientați) spre unul (și același centru), dar cu ideea dinamică de intercomuniune.

turisit despre Fiul Său.

¹⁰ Cel ce crede în Fiul lui Dumnezeu are mărturia în el; cel ce nu-L crede pe Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n'a crezut în mărturia pe care Dumnezeu a mărturisit-o despre Fiul Său.

¹¹ Și mărturia este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viață veșnică, și această viață este în Fiul Său.

¹² Cel care-L are pe Fiul, are viața; cel care nu-L are pe Fiul lui Dumnezeu, nu are viața.

¹³ Pe acestea vi le-am scris vouă, cei ce credeți întru numele Fiului lui Dumnezeu, pentru ca voi să știți că aveți viață veșnică.

¹⁴ Și aceasta este încrederea pe care o avem către El: Dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă.

¹⁵ Și dacă știm³ că El ne ascultă în tot ceea ce-I cerem, atunci știm că avem cererile⁴ pe care le-am cerut de la El.

¹⁶ Dacă cineva îl vede pe fratele său păcătuind – păcat nu de moarte –, să se roage, și [Dumnezeu] îi va da viață – celor ce nu păcătuiesc de moarte. Există și păcat de moarte; nu pentru un astfel de păcat zic

eu să se roage.

¹⁷ Orice nedreptate este păcat, dar este și păcat care nu e de moarte.

¹⁸ Noi știm: tot cel ce e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; dimpotrivă, Cel-Născut-din-Dumnezeu îl păzește, și Cel-Rău nu-l atinge.

¹⁹ Știm că noi⁵ suntem din Dumnezeu și că lumea întreagă zace⁶ sub puterea Celui-Rău.

²⁰ Dar știm că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să-L cunoaștem pe Dumnezeul-Cel-Adevărat; și noi suntem în Cel-Adevărat, în Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este Dumnezeul-Cel-Adevărat și viața veșnică.

²¹ Fiilor, păziți-vă de idoli⁷! Amin.

Marcu 15

¹ Și, dimineata, arhieriei au ținut de'ndată sfat cu bătrânii, cu cărturarii și cu tot sinedriul; și după ce L-au legat pe Iisus, L-au dus și

⁵ = Noi, în opoziție cu lumea (vezi mai departe).

⁶ Înțelesul complet al verbului original este acela de a fi întins la orizontală într'o stare de anormalitate (suferință, boală, agonie) sau insalubritate.

⁷ Dumnezeii mincinoși, cei ce I se opun Dumnezeului-Celui-Adevărat; aceștia pot fi zeii păgânilor sau idoli inimii (forțele care o abat de la Adevăratul Dumnezeu).

³ În sensul: dacă credem cu tărie, necondiționat.

⁴ Desigur, conținutul cererilor. Despre puterea credinței de a converti virtualul în real vezi nota de la Mc 11, 24.

i L-au predat lui Pilat.

² Și Pilat L-a întrebat: „Tu ești împăratul Iudeilor?” Iar El, răspunzându-i, a rostit: „Tu o spui”.

³ Și arhieriei Îl învinuiau de multe.

⁴ Și Pilat L-a întrebat, zicând: „Nu răspunzi nimic? Vezi câte spun ei împotriva ta”.

⁵ Dar Iisus n'a mai răspuns nimic, așa încât Pilat se mira.

⁶ Iar de sărbătoarea Paștilor el le elibera un întemnițat pe care-l cereau ei.

⁷ Și era unul cu numele Baraba, închis împreună cu niște răsculați care în răscoală săvârșiseră omor.

⁸ Și mulțimea, strigând, a început să-i ceară lui Pilat să facă așa cum întotdeauna făcea pentru ei.

⁹ Iar Pilat le-a răspuns, zicând: „Vreți să vă eliberez pe împăratul Iudeilor?”

¹⁰ Fiindcă știa că din invidie i-L dăduseră arhieriei în mână.

¹¹ Dar arhieriei au ațâțat mulțimea, ca mai degrabă să le elibereze pe Baraba.

¹² Iar Pilat, răspunzând iarăși, le-a zis: „Ce vreți să fac cu cel despre care ziceți că e împăratul Iudeilor?”

¹³ Ei iarăși au strigat: „Răstignește-l!”

¹⁴ Iar Pilat le-a zis: „Dar ce rău a făcut?” Iar ei mai tare strigau: „Răstignește-l!”

¹⁵ Și Pilat, vrând să facă pe voia mulțimii, le-a eliberat pe Baraba; iar pe Iisus, după ce L-a biciuit, L-a dat să fie răstignit.⁸

Tâlcuire

„Aceasta este biruința care a biruit lumea, credința noastră”, credința creștină. Ce înseamnă a birui lumea? Nicidecum a-i căsăpi pe toți cei ce iubesc

această lume și a nimici tot ceea ce ține de iubirea de această lume, ci, trăind printre cei ce iubesc această lume și având de-a face cu obiceiurile lor, să trăiești și să ființezi în chip străin de toți și de toate; îndată ce te-ai lepădat de lume și de toate cele lumești, prin asta ai biruit lumea. Dar cine te învață să te lepezi de lume și cine îți dă putere să faci asta? Credința noastră. Ea îți arată cât de vătămătoare sunt amăgirile acestei lumi și face să se nască în tine dorința

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

de a te slobozi din lanțurile lor. Pe urmă, când omul se hotărăște să rupă aceste legături, se pocăiește și se apropie de tainele înnoirii – de Botez sau de Pocăință –, ea îi dă să simtă în chip tainic dulceața vieții nelumești, dulceață cu care nu se pot măsura toate desfătărilor lumii. Ca atare, în inimă se sălășluiește desprinderea de toate cele lumești, care este tocmai biruința asupra lumii; dar prin aceeași lucrare tainică în urma căreia se naște desprinderea de lume este dăruită omului și puterea de a petrece neclintit în această desprindere și înstrăinare de lume; iar aceasta este biruința cea hotărâtoare și statornică.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.